

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ ਆਰ ਖਨਾ ਜੇ.

ਮੱਘਰ ਸਵਸ਼ਗ, -- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1%2 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1625।

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII)— ਐੱਸ.ਐੱਸ.3, 32-ਏ

ਅਤੇ 32-ਐੱਮ.ਐੱਮ.-ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਓਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ- ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ

ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਓਪਰੇਸ਼ਨ—ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ—ਕੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1955, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਆਰਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੌਖਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਨਵਾਂ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਏਕੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜ਼ਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਭ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਆਰਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੋਰੀ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। io ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 30 (ਤੀਹ) ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਮਿਟ ਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ।

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਆਰਡਰ

ਖੰਨਾ, ਜੇ.-ਮੱਗਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇਸ ਖੰਨਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਲੈਕਟਰ, ਮਾਨਸਾ ਦੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 33 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਮੱਤੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਮਾਨਸਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 13 ਯੂਨਿਟ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਤਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸਬਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ

ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 13)—ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 3.13 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦਾ -ਏ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 3.13 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 28 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਣ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ (1) 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਨੁਮਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ 80 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਜਿਹੇ 80 ਏਕੜ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਏ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁੱਲ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-MM ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“(2) ਕਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
 ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸੈੱਸ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ
 ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ
 ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਗੇ।

ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਦਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਖੇਤਰ ਜਿਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਏਕੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜ਼ਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਭ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੰਨਾ 275 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਵਿਧਾਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਥ. ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 'ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ' ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ' ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ 'ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਓਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗ ਓਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ

ਸਿਰਫ 28 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਬਾਹਰ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਮ.ਐੱਮ. ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ. ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 32-MM ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1962 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 1366) ਵਿੱਚ 4 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। :-

“ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਐਸ.ਡੀ.ਓ. ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਭੇਜੇ ਗਏ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

G' “ (*y*GJ 'I' ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਸਰਪਲੱਸ ਪੂਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ

ਭਾਵ ਰਿਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ- ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ
 tion, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ v.
 ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ¹¹ p. 0 ਨੂੰ The State of
 ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਖੰਨਾ, ਜੇ.
 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੋਣ, ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ
 ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਵੀ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
 ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼
 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ
 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ. ਮੈਂ
 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ